

[Stensballe.]

er Indførelsen af et Pristal for selve Gradueringen, og jeg synes, at mit Partis Ordfører i det andet høje Ting brugte et ramrende Udtryk, da han sagde, at det bliver nærmest en Slags Dobbeltbelægning, som vi i alt Fald ikke ønsker at gaa med til. Naar noget saadant skal gennemføres, maa det blive uden Støtte af os.

Ja, mere ønsker jeg egentlig ikke at sige om dette Lovforslag. Det fremgaar af mine Udtalelser, at vi heller ikke i dette høje Ting kan medvirke til Lovforslagets Gennemførelse.

Hvad det andet Lovforslag angaar, har ogsaa det to Formaal: for det første at indføre en Regulering af Satserne pr. 1. December i Aar i Stedet for pr. 1. April 1940 og for det andet at yde et ekstraordinært Tilskud til vanskeligt stillede Arbejdsløshedskasser. Vi har i og for sig ikke noget at erindre mod Fyldestgørelsen af det første Formaal. Det kunde vi godt have stemt for, men naar der er tilknyttet en Bestemmelse om Ydelse af et ekstraordinært Tilskud til vanskeligt stillede Arbejdsløshedskasser, kan vi ikke tiltræde Bestemmelserne i den Form, de har i Lovforslaget. Vi vilde, som der staar i Folketingsudvalgets Betænkning, ikke finde det urimeligt, om der i Anledning af, at Tidspunktet for Prisreguleringen af Understøttelserne rykkes frem til 1. December 1939, blev givet de vanskeligt stillede Kasser en øjeblikkelig Hjælp. Men vi mener ikke at kunne gaa med til Forslaget derom, saaledes som det er formuleret her, idet vi har den Opfattelse, at der herigennem tilsigtes en Støtteaktion paa længere Sigt, hvorved Statens Tilskud til Kasserne bringes betydeligt i Vejret. Derfor kan vi ikke medvirke til Gennemførelse af denne sidste Del af Lovforslaget, og da, som sagt, de to Formaal er kædet sammen i Lovforslaget, kan vi desværre heller ikke medvirke til Gennemførelsen af det første Formaal.

Vi vil ikke hindre en hurtig Gennemførelse af Lovforslagene, men vi kan som nævnt ikke medvirke til deres Gennemførelse.

Unmack: Det er ikke saa lidt ubehageligt at faa til Behandling to Lovforslag af ret stor Betydning og Rækkevidde og med

ikke let overskuelige Følger, vidende, at man overhovedet ikke kan faa Tid til en nogenlunde ordentlig Behandling af dem. Jeg har selvfølgelig gjort, hvad jeg kunde, for at skaffe mig de Oplysninger, som savnes i Betænkningen fra Udvalget i det andet høje Ting, og jeg maa slutte mig til den foregaaende ærede Talers Ord om, at det er en Skavank og en Fejl, man har begaaet ved, at disse Oplysninger ikke findes dér. Jeg søgte i Gaar at finde den højtærede Socialministers Svar paa en Skrivelse, som jeg har set omtalt i Fortrykket, hvilket jeg for øvrigt ogsaa selv maatte finde frem i Gaar. Men Ministerens Svar fandtes hverken i Folketingets Læsesal, som det var blevet sagt, eller i Bureauet; det var af Ordføreren for Folketingsudvalget fjernet fra Bureauet, hvor det havde ligget.

Det er jo, efter hvad jeg har forstaaet, Meningen at faa disse Lovforslag gennemført ved tre Behandlinger her i Dag, og jeg kan ogsaa indse, at Kasserne maa have den fornødne Tid til at ændre deres Vedtægter, for at de arbejdsløse kan faa den Glæde at modtage dette ekstra Tillæg til deres ikke saa forferdelig store Levebrød, om jeg maa kalde det saaledes. Jeg indser tillige, at det har netop særlig Betydning i Øjeblikket, da vi nærmer os Julen. Det vil sikkert glæde mange af de arbejdsløse at vide, at de faar denne Efterbetaling for December Maaned og Ekstraydelse frem i Tiden til 31. Marts.

Da Venstre ikke har udtalt Ønske derom, skal jeg heller ikke forlange Udvalgsbehandling, skønt jeg i og for sig havde Lyst til at faa en Del nærmere Oplysninger. Jeg siger altsaa forud, at det er slet ikke min Agt, da jeg ikke vil forhale Sagen. Men det vil i Virkeligheden sige, at vi kommer til at mangle en hel Del Oplysninger, at vi maa lade os stille tilfreds med Troen paa, at det andet høje Ting, som ogsaa har haft meget ringe Tid til Raadighed, alligevel har gjort Arbejdet saa godt, at vi ikke behøver at være alt for bekymrede for Resultatet. Jeg ved, at den højtærede Socialminister i det andet høje Ting, da mit Partis Ordfører beklagede sig over den knappe Tid, gav en Forklaring paa Grunden til, at Lovforslaget først kunde fremsættes saa sent, og den Grund maa man bøje sig for, indrømmer jeg. Men saa forekommer det mig, at den højt-